ECLI:LV:RIRT:2024:1211.15300020724.2.S

Lieta Nr. 15300020724

Nr. K33-0641-24/26

Rīgas rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jūrmalā 2024. gada 11. decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Gundega Lapiņa,

piedaloties prokurorei Alīnai Tulinskai un zvērinātai advokātei Gunai Burtniecei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /Persona A/, personas kods /Numurs A/ , apsūdzēts pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu saistītu ar vardarbību (laupīšanu), iekļūstot citā telpā.

/Persona A/ /Datums A/ ap plkst. 9.00, mantkārīgu motīvu vadīts, laupīšanas izdarīšanas nolūkā, atnāca uz dzīvojamo māju /Adrese A/, un pieklauvēja pie durvīm. Brīdī, kad /Datums B/ dzimusī /Persona B/ atvēra durvis, /Persona A/, apzinoties, ka /Persona B/ ir ievērojamā vecumā un sava vecuma nevarības dēļ nespēj pilnvērtīgi sevi aizsargāt, ar fizisku spēku iegrūda viņu mājā un grūda līdz mājas tālākajai istabai. Tad /Persona A/, lai novērstu /Persona B/ pretošanās iespēju, pielietojot fizisku spēku, iegrūda /Persona B/ gultā un, īstenojot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz laupīšanas izdarīšanu, ar vienu roku turot /Persona B/ un ierobežojot viņas spēju pretoties, ar otru roku pārmeklēja blakus esošā naktsskapīša atvilktnes. Atradis atvilktnē /Persona B/ piederošo naudas maku, /Persona A/ izņēma no naudas maka naudu 80 EUR un devās prom. Pēc brīža /Persona A/ atgriezās, izrāva /Persona B/ no rokām mobilo telefonu*Samsung E1200* bez materiālas vērtības un ar nolaupīto naudu un telefonu no notikuma vietas aizgāja.

Tādā veidā /Persona A/, pielietojot vardarbību, iekļūstot telpā, prettiesiski nolaupīja /Persona B/ piederošo mantu – naudu 80 EUR un mobilo telefonu bez materiālas vērtības.

Tādējādi /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Apsūdzētais /Persona A/, uzsākot tiesas izmeklēšanu, sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas atzina daļēji, atzina, ka bija paņēmis mantas. Cietušās pieteikto materiālās kompensācijas pieteikumu atzīst. Vēlāk apsūdzētais norādīja, ka sācis atcerēties notikumus, savu vainu atzīst pilnībā. Izmantoja savas tiesības neliecināt tiesas izmeklēšanā.

[2.1.] /Datums C/ un /Datums D/ /Persona A/ liecināja (*lietas 49., 52.-53., 57. lapa*), ka telefonu un naudu nenolaupīja, bet nozaga. Apstiprināja, ka /Datums A/ piegājis pie mājas, adresi nezinot, iegājis privātmājā, viņu bija pamanījusi sieviete, kas bijusi mājā, sācis meklēt naudu skapītī, kas atradusies istabā. Atradis maku, paņēmis to, izņēmis no tās naudu apmēram 70 vai 80 EUR. Sieviete gribējusi paņemt telefonu, bet to paņēmis pirmais. Sieviete sākusi kliegt. Kad devies projām, nogājis garām sievietei un viņa iekritusi gultā, sievieti negrūdis un neturējis. Mobilo telefonu izmetis.

[3] Neskatoties uz to, ka savu vainu apsūdzētais atzinis, tiesa secina, ka pēc izvirzītās apsūdzības noziedzīgā nodarījuma sastāva esība ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Pārbaudot pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka /Persona A/ vaina izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā ir pierādīta pilnībā ar cietušās liecībām un visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Kriminālprocesa likuma 512. panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125. panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt, ziņām, kas fiksētas konkrētajā kriminālprocesā agrāk sniegtajās liecībās, ja aizstāvība piekritusi šo liecību izmantošanai, un ar personas, kura tiesas sēdē sniedza liecības, konkrētajā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām ziņām.

[4] No tiesas sēdē nopratināto personu liecībām izriet turpmāk minētais:

[4.1.] Cietusī /Persona B/ liecināja, ka pēc notikuma bija izsaukta neatliekamā medicīniskā palīdzība, tika pārbaudīts asinsspiediens un veikta kardiogramma. Liecināja, ka notikuma brīdī, bija atvērusi durvis, turējusi tās, apsūdzētais atrāvis ārdurvis, saķēris viņu aiz pleciem un grūdis koridorī, virtuvē, istabā līdz guļamistabai, centusies turēties viņam pretī. Bija arī apsēdusies uz krēsla, bet apsūdzētais piecēlis viņu augšā un grūdis tālāk. Liecināja, ka pie viņas mājās bija ieradušies apsūdzētā radinieki, pati ar viņiem nerunāja, telefonu radinieki atgrieza kaimiņienei, kaimiņiene naudu neņēma.

[4.1.1.] /Datums A/ cietusī /Persona B/ liecināja (*lietas 4., 5.-7. lapa*), ka dzīvesvietā dzīvojot viena pati, mājas teritorija ir nožogota, ieejas vārti nebija aizslēgti. /Datums A/ ap plkst. 9.00 dzirdējusi, ka kāds mēģinot atvērt durvis, ieejas durvis nebija aizslēgtas, bet bija pielikta ķēde. Dzirdējusi, ka kāds klauvē pie durvīm, piegājusi pie durvīm, tās atvērusi, ieraudzījusi vīrieti, romu tautības. Minētais vīrietis, pirms kāda laika, bija piebraucis pie viņas mājas un prasījis viņai vai viņai neesot metāllūžņi. Atverot durvis, vīrietis sācis grūst viņu iekšā mājā, grūdis līdz tālākai istabai, tad istabā viņš iegrūdis viņu gultā, tas ir, viņa iekritusi. Vīrietis ar vienu roku viņu turējis, bet ar otru roku ložņājis pa skapīti, kas atrodas pie gultas. Atvēris pirmo atvilktni, tad atvēris otro atvilktni – tur atradies viņas naudas maks. Viņš paķēris naudas maku un no tā izkrita sīknauda un daži dokumenti. No maksa viņš paņēmis naudu 80 EUR. Pašai maku izdevies izraut viņam no rokām un to nolikt atpakaļ. Kad vīrietis paņēmis naudu, viņš aizgājis projām, bet uzreiz atgriezies atpakaļ un izrāva viņai no rokām mobilo telefonu,*Samsung E1200*ar LMT SIM karti, un aizgāja. Miesas bojājumi netika nodarīti.

[4.1.2.] /Datums C/ cietusī atpazina /Persona A/ pēc fotogrāfijām un liecināja, ka viņš bija iekļuvis viņas mājoklī, nolaupījis naudu un telefonu (*lietas 8.-9. lapa*).

[5] Tiesa konstatē, ka apsūdzētā /Persona A/ vaina pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas arī norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai un proti:

[5.1.] ar /Datums A/ apskates protokolu, fototabulu un shēmu (*lietas 10.-15. lapa*) lietā pierādīts, ka izdarīta notikuma vietas dzīvojamās mājas 1. stāva apskate. Apskates laikā izņemti mikrosila atlējumi ar roku pirkstu pēdām.

[6] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas attiecināmi uz /Persona A/ vainu pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas un kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā

un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem, ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Krimināllietā iesniegtie un tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi, pēc tiesas domām, izslēdz saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

[6.1.] Apsūdzētais neapstrīd savas faktiskās darbības, atzinis tās, taču sākotnēji liecināja, ka izdarījis zādzību, bet tiesas izmeklēšanā notikumus atcerējies un savu vainu laupīšanas izdarīšanā atzinis pilnībā, taču par notikušo liecības izvēlējās tiesā nesniegt.

Tiesa secina, ka tiešu aculiecinieku izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam nav, par pašu notikumu liecības var sniegt tikai cietusī un apsūdzētais.

[6.2.] Tiesa secina, ka ar cietušās /Persona B/ liecībām pierādīts, ka /Persona A/ /Datums A/ ap plkst. 9.00, pieklauvējis pie viņas dzīvojamās mājas durvīm, iekļuvis mājās, tad ar spēku grūdis viņu mājā līdz mājas tālākajai istabai, iegrūdis viņu gultā, ar vienu roku turējis viņu, bet ar otru roku pārmeklējis blakus esošā naktsskapīša atvilktnes, kur atradis viņai piederošo naudas maku, no kurienes izņēmis 80 EUR un devās prom. Pēc kāda brīža /Persona A/ atgriezās, izrāva viņai no rokām mobilo telefonu*Samsung E1200*, bez materiālas vērtības, un aizgājis.

Tas, ka minētās darbības izdarījis /Persona A/ tiek pierādīts ar cietušās liecībām, apskates protokolu un paša apsūdzētā liecībām. Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās liecību ticamību, viņas liecības ir konsekventas un tās apstiprinās arī ar apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām daļā par to, ka apsūdzētais atradies notikuma vietā un laikā, un bija paņēmis cietušajai piederošās mantas.

[6.3.] Vērtējot apsūdzētā liecības daļā par to, ka viņš cietušo negrūdis un neturējis, bet nogājis viņai garām un viņa pati iekritusi gultā, tiesa norāda, ka minētais neatbilst notikuma faktiskajiem apstākļiem un cietušās sniegtajām liecībām. Tiesa atzīst, ka nav pamata apšaubīt cietušās liecības par to, ka apsūdzētais, sava nodoma realizācijai, iekļuvis telpā, pielietojot vardarbību pret cietušo, proti, ar fizisku spēku iegrūdis viņu mājās un grūdis līdz pat mājas tālākajai istabai. Fakts, ka naktsskapītis atradies mājas tālākā istabā, liecina par to, ka apsūdzētajam nebija iespēja brīvi pārvietoties pa māju un savu nodomu viņš varējis realizēt tikai pielietotās vardarbības rezultātā, apzinoties to, ka cietusī ir ievērojamā vecumā un to, ka sava vecuma nevarības dēļ viņa nespēj sevi aizsargāt.

Ņemot vērā notikumus, kādi norisinājās cietušās dzīvesvietā, tiesa secina, ka apsūdzētais, apzinoties cietušās vecumu, grūžot viņu līdz mājas tālākai istabai, bija ietekmējis cietušās gribu izdarīt pretošanos prettiesiskajā mantas paņemšanas brīdī.

[6.4.] Tiesa, vērtējot pierādījumus lietā, nekonstatē jebkādas šaubas par apsūdzētā vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kā arī nekonstatē tādus apstākļus, kas izslēdz krimināltbildību.

Tas apstāklis, ka aizstāvība lietā esošās cietušās liecības un pārējos pierādījumus vērtē pēc saviem ieskatiem, nav pamats uzskatam, ka /Persona A/ nav vainojams viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Augstākā tiesa vairākkārt ir paudusi atziņu, ka izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības (*Augstākās tiesas 2013. gada 3. jūlija lēmums lietā Nr. SKK-333/2013 (15890002407), Augstākās tiesas 2020. gada 7. maija lēmums lietā Nr. SKK-184/2020 (ECLI:LV:AT:2020:0507.11170015617.6.L)*).

Tiesa atzīst par pierādītu, ka /Persona A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu saistītu ar vardarbību (laupīšanu), iekļūstot citā telpā un ir vainojams noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas.

Novērtējot iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pierādīta apsūdzētā vaina un /Persona A/ darbības kvalificētas pareizi.

Izdarot šādus secinājumus, tiesa atzīst, ka /Persona A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

[7] Cietusī pirmstiesas procesā pieteica materiālo kompensāciju 80 EUR apmērā. Mobilais telefons viņai ir atdots. Apsūdzētais pieteikto materiālās kompensācijas pieteikumu atzina.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka apsūdzētais ar savām darbībām radījis cietušajai kaitējumu, līdz ar ko no apsūdzētā par labu cietušajai ir piedzenama materiālā kompensācija 80 EUR apmērā.

[8] Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[8.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums atzīstams par smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais atzinis sevi par vainīgu un izdarīto nožēlojis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 6. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts pret personu, izmantojot tās vecuma nevarību.

[8.2.] Nosakot sodu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību: apsūdzētais agrāk vairākkārtīgi sodīts, noziegumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā (*lietas 98.-115., 116.-117. lapa*), neilgi pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas (*lietas 100. lapa*). Apsūdzētais bijis reģistrējies Nodarbinātības valsts aģentūrā, ieguvis bezdarbnieka statusu no /Datums E/, bija iesaistīts algotos pagaidu sabiedriskajos darbos, bija apmeklējis ārstu narkologu (*lietas 46. lapa*). Ir deklarētā dzīvesvieta (*lietas 22. lapa*), šķīries (*lietas 24. lapa*).

No apsūdzētā paskaidrojumiem izriet, ka viņam apgādībā ir viena pilngadīga meita un divi nepilngadīgi bērni, veselības stāvoklis slikts, invaliditātes nav.

[8.3.] Par izdarītu noziedzīgu nodarījumu tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantā norādītajiem soda noteikšanas principiem, ievērojot Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi (*Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018. gada 19. jūnija lēmums Nr. SKK-J-348/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0619.11519007816.2.L)*).

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*skat. A.Judins. Krimināls odsnav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista Vārds, Nr. 11 (762)m 19.03.2013.*).

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību, kā arī lai panāktu Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, viņa veselības stāvokli, to, ka viņš sistemātiski izdara jaunus noziedzīgus nodarījumus un konkrēto noziedzīgo nodarījumu izdarījis neizciesta soda laikā, līdz ar ko tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas sods.

Izvērtējot noziedzīga nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, konstatēto vienu atbildību mīkstinošo apstākli un divus atbildību pastiprinošos apstākļus, to, ka jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis neilgi pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas, neizcieta papildsoda – probācijas uzraudzība – laikā, iepriekš sodīts arī par analoģiska nozieguma izdarīšanu, noziegumu izdarījis pret cietušo, apzinoties, ka cietusī ir ievērojamā vecumā un sava vecuma nevarības dēļ nespēj pilnvērtīgi sevi aizsargāt, kā arī to, ka apsūdzētā radinieki cietušajai ir atdevuši mobilo telefonu un cietusī to pieņēmusi, tiesa secina, ka lietā iegūto ziņu kopums norāda, ka apsūdzētajam piemīt tieksme pārkāpt likumu un viņam nav kritiskas attieksmes pret sevi un savu rīcību, kas nav pieļaujami.

Izvērtējot soda veidu, mēru un tā ilgumu, tiesa secina, ka sods nav nosakāms pietuvinot to soda minimālās sankcijas robežām, jo apsūdzētajam nav kritiskas attieksmes pret savu rīcību, viņš regulāri izdara noziegumus, secinājumus neizdara, līdz ar ko brīvības atņemšanas sods ir nosakāms tādā mērā kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētāja.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam noteiktais soda veids un mērs brīvības atņemšanas soda veidā ir atbilstošs, taisnīgs un samērīgs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, apsūdzētā personībai, sabiedrības interesēm un taisnīguma nodibināšanai.

[8.4.] Nosakot probācijas uzraudzības termiņu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību un atzīst, ka probācijas uzraudzība palīdzēs viņam turpmāk atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un sekmēs viņu resocializāciju. Tiesa atzīst, ka probācijas uzraudzības termiņš nosakāms uz 3 gadiem, atzīstot ka noteiktais termiņš ir samērīgs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un apsūdzētā personībai.

[8.5.] Papildsods – mantas konfiskācija – apsūdzētajam nav nosakāma, jo nav konstatējama manta, kuru varētu konfiscēt.

[8.6.] Galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto papildsodu pēc Rīgas rajona tiesas 2022. gada 4. oktobra lēmuma lietā Nr. 4.1-1/0224-22/22. Daļēju soda saskaitīšanas principu tiesa piemēro, jo tas ir vairāk labvēlīgāks apsūdzētajam.

[9] Soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no /Datums C/ (*lietas 47., 63.-65. lapa*) līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozāms līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Ievērojot to, ka /Persona A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu tiek noteikts brīvības atņemšanas sods, kā arī to, ka uz lietas izskatīšanas brīdi nav mainījies apcietinājuma piemērošanas pamats, ir pasludināts tiesas spriedums, kā arī ņemot vērā ziņas par apsūdzētā personību, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 249. panta, 272. panta, 277. panta noteikumiem apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozāms līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

[10] Lietiskos pierādījumus – nomazgājumu no naudas maka, piecus mikrosila atlējumus ar roku pirkstu pēdām, DNS paraugu, personas daktiloskopisko karti (*lietas 66. lapa*) – pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas iznīcināt pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punktu.

[11] Apsūdzētajam kriminālprocesā tika nodrošināts valsts aizstāvis, līdz ar to kriminālprocesā radušies procesuālie izdevumi par aizstāvības nodrošināšanu.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir lasīt un rakstīt nepratējs, tiesa atzīst, ka /Persona A/ no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāvības nodrošināšanu kriminālprocesā ir atbrīvojams, sedzot šos izdevumus no valsts līdzekļiem pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 83. panta pirmās daļas 5. punktu un 85. panta pirmās daļas 2. punktu.

[12] Aizstāve lūdza sagatavot pilnu tiesas spriedumu. Tāpat lietā saņemta apsūdzētā apelācijas sūdzība, kas liecina par vēlmi, lai tiktu sagatavots lietā pilns spriedums. Pilna sprieduma pieejamības diena noteikta 2025. gada 10. janvārī.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520. un 530. pantiem, tiesa

nosprieda

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3

(trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto papildsodu pēc Rīgas rajona tiesas 2022. gada 4. oktobra lēmuma lietā Nr. /Numurs B/ un galīgo sodu /Persona A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 4 (četriem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no /Datums C/ līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /Persona A/ par labu /Persona B/ materiālo kompensāciju 80 EUR (astoņdesmit euro 00 centi) apmērā.

Materiālā kompensācija iemaksājama /Persona B/ norādītajā bankas kontā Nr./IBAN A/, Citadele Banka, saņēmējs /Persona C/.

Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai kompensācijas atlīdzināšanai. Uzlikt par pienākumu iesniegt Rīgas rajona tiesas (Jūrmalā) kancelejā maksājuma apliecinošu dokumentu par kompensācijas atlīdzināšanu.

Atbrīvot /Persona A/ no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāvības nodrošināšanu kriminālprocesā, sedzot izdevumus no valsts līdzekļiem.

Lietiskos pierādījumus – nomazgājumu no naudas maka, piecus mikrosila atlējumus ar roku pirkstu pēdām, DNS paraugu, personas daktiloskopisko karti – pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas iznīcināt.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas, var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Ja lietā tiek sagatavots pilns spriedums, par to var iesniegt apelācijas sūdzību vai protestu 10 (desmit) darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā (Jūrmalā).

Tiesnese G.Lapiņa